Alzina de cal Molines

Quercus ilex

Singularitat

El tret més rellevant d'aquesta alzina és la seva gran capçada i el diàmetre del seu tronc, juntament amb la seva ubicació al bell mig de la ciutat, en un dels carrers més transitats. Un altre aspecte a destacar és que si ens fixem en les seves dimensions i en la forma de les fulles, que és més allargada, tot fa pensar que aquest exemplar pertany a una subespècie que no es pròpia de la zona, que seria l'alzina carrasca, sinó a una subespècie més típica de zones costaneres, l'alzina litoral *(Quercus ilex ilex)*.

Característiques físiques

Exemplar de gran capçada que creix a tocar de la vorera de l'avinguda Pau Claris, dins de l'interessant jardí particular de cal Molines. En aquest jardí hi ha altres arbres de bones dimensions, però aquest és el més visible des de la via pública. La grandària de la capçada es distribuïa en tres grans brancades. Una es va podar i les altres dues es van lligar entre si per evitar que l'arbre s'obrís. La lligadura inicial amb cables va ser substituïda posteriorment per unes tauletes de fusta per evitar que fessin mal al tronc.

Diàmetre (a 1.3 m)

79 cm.

Interès natural

La seva florida atrau molts insectes, els aglans ocells de bosc com el gaig *(Garrulus glandarius)* que s'atreveixen a penetrar ben endins de la ciutat, i la seva gran capçada tota mena de moixons de jardí, especialment merles *(Turdus merula)*, mallerengues *(Paridae)* i pardals *(Passer sp.)*.

Aspectes històrics

No es tenen dades de la plantació de l'alzina tot i que la casa es va construir l'any 1949, tal com figura a l'expedient d'obres de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell.

Per saber-ne més

Fons de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell-Arxiu Comarcal de l'Alt Urgell, Obres majors, any 1949.

Encina de cal Molines

Quercus ilex

Singularidad

El rasgo más relevante de esta encina es su gran copa y el diámetro de su tronco, junto con su ubicación en el centro de la ciudad, en una de las calles más transitadas.

Otro aspecto que se tiene que destacar es que fijándonos en sus dimensiones y en la forma más alargada de sus hojas, todo apunta a que éste ejemplar pertenece a una subespecie que no es propia de la zona, que tendría que ser la encina carrasca, sinó a una subespecie más típica de zonas costeras, la encina litoral *(Quercus ilex ilex)*.

Características físicas

Ejemplar de gran copa que crece junto a la acera de la avenida Pau Claris, dentro del interesante jardín particular de ca la Molines. En este jardín hay otros árboles de buen tamaño, pero este es el más visible desde la vía pública. El tamaño de la copa se distribuía en tres grandes ramas. Una se podó y las otras dos se ataron entre sí para evitar que el árbol se abriera. La ligadura inicial con cables fue sustituida posteriormente por unas tablillas de madera para evitar que hicieran daño al tronco.

Diámetro (a 1.3 m)

79 cm.

Interés natural

Su florecimiento atrae a muchos insectos, las bellotas, pájaros de bosque como el arrendajo *(Garrulus glandarius)* que se atreven a penetrar muy adentro de la ciudad, y su gran copa atrae a todo tipo de pájaros de jardín, especialmente mirlos *(Turdus merula)*, herrerillos y carboneros *(Paridae)* y gorriones *(Passer sp.)*.

Aspectos históricos

No se tienen datos de la plantación de la encina aunque la casa se construyó en 1949, tal como figura en el expediente de obras del Ayuntamiento de La Seu d'Urgell.

Para saber más

Fondo del Ayuntamiento de La Seu d'Urgell-Archivo Comarcal del Alt Urgell, Obras mayores, 1949.